

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13Csp/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123299494
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2024:6123299494.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpená zvoleným zástupcom advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 4.580,20 eur s prísl., takto

rozhodol:

- Súd žalobu zamieťa.
- Žalovanej proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 17.04.2023, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu 4.580,20 eur, spolu s úrokom v sume 3.075,55 eur a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.580,20 eur od 08.08.2020 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu žalobca skutkovo odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť Ahoj, a.s., so sídlom Dvořákovo námestie 12, 811 02 Bratislava, IČO: 48 113 671, poskytol žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod číslom zmluvy 1903005166 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Úverová zmluva bola uzavretá elektronicky prostriedkami diaľkovej komunikácie, tzn. bez jej vyhotovenia v listinnej forme podpísanej zmluvnými stranami. Pred uzavretím úverovej zmluvy právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavreli zmluvu o elektronickej komunikácii, predmetom ktorej je popis spolupráce pri uzatváraní zmlúv o úvere prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie a na základe ktorej bol žalovanej pridelený aktivačný a autorizačný kód na účely komunikácie prostriedkami diaľkovej komunikácie v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas. Žalobca vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, žalobca v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy vyhlásil okamžitú splatnosť pohľadávky z úveru. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 31.07.2020. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči žalobcovi sa tak od 08.08.2020 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalovaná záväzok z titulu nesplateného úveru žalobcovi do dnešného dňa nezaplatila. Žalobca si uplatnil voči žalovanej

dližnú istinu úveru vo výške 4.580,20 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila. Zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanej aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov, ktoré predstavujú rozdiel medzi celkovými nákladmi spojenými s úverom a plnením započítaným na úhradu celkových nákladov.

2. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaná uviedla, že neuznáva žalobcom uplatnený nárok v celom rozsahu. Žalobca v podanej žalobe neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčná úroková sadzba, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru. Z dikcie daného ustanovenia vyplýva, že obligatórnou náležitosťou nie je len uvedenie úrokovej sadzby, ale aj ďalších náležitostí, vzťahujúcich sa k úrokovvej sadzbe. K striktnému výkladu citovaného zákonného ustanovenia sa vyjadril aj Krajský súd Žilina vo svojom rozsudku zo dňa 26.02.2020, sp. zn. 7Co/252/2019, v zmysle ktorého, „Opätovným podrobným preskúmaním Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky tak odvolací súd zistil, že v zmluvnom dojednaní, ako i v obsahu písomne vyhotovenej zmluvy absentuje údaj o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, teda náležitosť vymedzenú v ustanovení § 9 ods. 2 písm. i) v tom čase platného zákona č. 129/2010 Z. z.“ Podľa názoru žalovanej neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko jednak na týchto dokumentoch nie je podpis žiadnej osoby, ako zástupcu žalobcu, a zároveň žalobca nevyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru do zročnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z poslednej judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti žalovaná uviedla, že poslednú výzvu pred zosplatením, ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný, treba považovať pre neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, a zároveň tieto dokumenty neboli podpísané zástupcom žalobcu. Z uvedeného dôvodu žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

3. Žalobca v replike uviedol, že odpor žalovanej považuje za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave, pričom tvrdenia žalovanej sa javia ako účelové, s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Popiera tvrdenia žalovanej produkované v odpore. Žalovaná k uvedeným tvrdeniam nepredložila žiadne relevantné dôkazy, ktorými by preukázala ich pravdivosť. Žalobca ďalej uviedol, že ním predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Spolu s týmto podaním predložil súdu dôkazy ohľadom skúmania bonity žalovanej, čím preukazuje, že dodržiaval zákonné povinnosti v zmysle § 7 ods. 1. zákona č. 129/2010 Z. z.. Medzi uvedenými dôkazmi predkladá výpisy z účtu, kópiu občianskeho preukazu, výpis z registra klientských informácií, dotazník o preverovaní príjmu a dokument z interného systému, z ktorého vyplýva, že preveroval rodinný stav, príjmy a výdavky žalovanej, výpočet, v ktorom je uvedená platobná kapacita žalovanej. Z uvedeného výpočtu vyplýva, že na základe údajov poskytnutých žalovanou preveroval stav, príjmy a výdavky žalovanej spolu s výpočtom schopnosti splácať úver. Z predloženej dokumentácie vyplýva, že preveroval históriu splácania a platobnú kapacitu v nebankovom registri klientských informácií. Z predložených dôkazov preukazuje, že žalovaná v prehľade verifikačných otázok pred schválením úveru potvrdila, že pracuje, má zmluvu na dobu neurčitú a má za 3 posledné mesiace od uvedeného dopytu priemerný vymeriavací základ aspoň 776,- eur. Taktiež uviedol, že z uvedeného výpisu z registra klientských informácií je jasné, že žalovaná v čase žiadosti o úver mala 1 iný existujúci úver so splátkou vo výške 92,- eur. Výpočtom, v ktorom žalobca od čistej mesačnej mzdy žalovanej vo výške 663,33 eur odpočítali sumu životného minima platného od 01.07.2018 do 30.06.2019 vo výške 205,07 eur, finančnú rezervu v hodnote 77,67 eur, splátku iného úveru podľa NRKI vo výške 92,60 eur a 93,61 eur mesačne, ak ide o nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené nepľnoleté dieťa dosiahol výšku prípadnej maximálnej splátky, ktorú žalovaná bola schopná splácať, a to sumu 196,38 eur. Nakoľko

splátka zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola vo výške 91,15 eur, žalobca má za to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej pred uzatvorením predmetnej zmluvy a riadne preveril stav, príjmy a výdavky žalovanej. Má za to, že kalkulačka na výpočet RPMN, uvedená na webovej stránke RPMN: <https://www.fininfo.sk/fininfo/fiq/financnekalkulacky/kalkulacka-rpmn/>, je nepoužiteľná pre správny výpočet RPMN v danom prípade, keďže umožňuje nastavenie splatnosti splátky iba na začiatku resp. na konci obdobia. Splatnosť splátky pri danom produkte / úvere je k 20. dňu v mesiaci, takže hodnota vypočítaná vyššie uvedenou kalkulačkou bude priaznivejšia resp. nepriaznivejšia pre spotrebiteľa v závislosti od zvolenia splatnosti splátky či na začiatku resp. na konci obdobia, keďže neumožňuje nastavenie presného dňa v mesiaci. K výške úrokovej sadzby žalobca uviedol, že výška dojednaných úrokov v úverovej zmluve 16,80 % je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Najvyššia prípustná výška odplaty pre zmluvy uzavreté od 21.02.2019 do 20.05.2019 so zmluvnou splatnosťou od 5 do 10 rokov vrátane podľa zákona (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995) predstavovala 16,80 %, Podporne predložil doklad o najvyššej prípustnej výške odplaty, ktorý je zverejnený na stránke Ministerstva Financí SR, <https://www.fininfo.sk/fininfo/dokumenty/dokumenty/maximalna-odplata/najvyssia-pripustna-vyska-odplaty-za-poskytnutie-spotrebiteleskeho-uveru-za-4-stvrtrrok-2018/>. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Z prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalobca priložil ako prílohu k žalobe, jasne vyplýva, že žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelne mesačné splátky nespĺnila riadne a včas. Z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalobca poslednou výzvou pred zosplatením zo dňa 25.06.2020 upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním úverových splátok, pričom výzvu na zaplatenie si žalovaná prevzala dňa 29.06.2020. Výzvu spolu s doručenkou súdu predložil v prílohe žaloby. Zároveň žalovanú upozornil, že pre prípad nezaplatenia dlhu na splátkach mu vzniká právo na predčasné zosplatenie úveru. Nakoľko žalovaná dlžné splátky úveru nezaplatila, žalobca v zmysle § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ listom zo dňa 28.07.2020 úver predčasne zosplatnil. Na základe uvedeného žalobca považuje žalobu za dôvodnú a zotrval na nej v plnom rozsahu.

4. Uznesením, sp. zn. 13Csp/43/2023-80 zo dňa 30.11.2023, súd pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto pôvodného žalobcu, spol. Ahoj, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 48 113 671, zastúpeného zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, Bratislava, vstúpil ako žalobca spol. Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený zvoleným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, s miestom výkonu činnosti Mýtna 48, Bratislava.

5. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 04.01.2024, žalovaná uviedla, že vzhľadom na postúpenie pohľadávky na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný v celom rozsahu, nakoľko súčasný žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu a preto je žaloba nedôvodná v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu Ahoj, a. s. nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou a neskúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení zákona č. 299/2016 Z. z. účinnom od 01.01.2017, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu [18b) Zákon č. 483/2001 Z. z. v znení neskorších predpisov] na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.“ Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobnú upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, treba považovať za neplatné právne úkony, a preto keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a preto rovnako zmluva o postúpení pohľadávky je

neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda v konečnom dôsledku nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby súd zamietol žalobu ako nedôvodnú a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na deň 06.02.2024, ktoré sa konalo v neprítomnosti strán sporu a na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, nachádzajúcimi sa v súdnom spise, a mal zistený nasledovný skutkový stav.

7. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 1903005166 zo dňa 13.03.2019, uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom, a žalovanou, ako dlžníkom, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- eur. Celková suma spotrebiteľského úveru bola určená na 8.750,40 eur, ktorú mala žalovaná splatiť v 96 mesačných splátkach po 91,15 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.04.2019 a každej ďalšej splátky vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. RPMN bola v zmluve určená na 16,80 % a ročná úroková sadzba predstavovala 16,80 %. Celkové náklady spotrebiteľa, spojené s úverom, predstavovali sumu 3.750,40 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol stanovený na 20.03.2027. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky.

8. Listom zo dňa 25.06.2020, označeným ako 3. upomienka – výzva na zaplatenie, právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú, vzhľadom na jej omeškanie spolu už s tromi splátkami úveru, poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na okamžitú úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 272,60 eur, a súčasne žalovanú upozornil, že ak neuhradí ani splátku jej úveru, splatnú dňa 20.04.2020 vo výške 91,15 eur najneskôr v lehote do 24.07.2020, právny predchodca žalobcu bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a žiadať žalovanú o zaplatenie celého úveru, poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. Listom zo dňa 28.07.2020, označeným ako vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vzhľadom na skutočnosť, že je v omeškaní s úhradou splátky jej úveru, poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 91,15 eur, ktorá bola splatná dňa 20.04.2020, po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, stal sa jej dlh zo zmluvy (celý nesplatený zostatok úveru spolu s príslušenstvom) splatným v celom rozsahu ku dňu 20.04.2020, a súčasne vyzval žalovanú na zaplatenie celého dlžného zostatku úveru, ktorý sa stal okamžite splatným, a to najneskôr do 7 dní odo dňa doručenia oznámenia.

10. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že právny predchodca žalobcu postúpil ku dňu 13.11.2023 svoju pohľadávku, ktorá vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uzavretej dňa 13.03.2019, na žalobcu.

11. Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Podľa 39 ods. 1 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu.

19. Podľa § 2 písm. a), b) c) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

20. Podľa § 17 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

21. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „ZoB“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť

informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

23. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňoval voči žalovanej nárok, vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení ZoSÚ a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Uzavretie predmetnej zmluvy a charakter záväzkového spotrebiteľského vzťahu medzi stranami sporu ani neboli sporné.

24. Súd sa primárne zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či je žalobca aktívne legitímovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky voči žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo. Preskúmanie vecnej legitímácie je základnou súčasťou súdneho konania, súd sa preto zaoberal aktívnu vecnou legitímáciou žalobcu a pasívnu vecnou legitímáciou žalovanej. Právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, a žalovaná, ako dlžník, uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 5.000,- eur právnym predchodcom žalobcu žalovanej. Právny predchodca žalobcu bol v súlade s bodom 3. ods. 3.2 písm. e) zmluvy v prípade nesplácania splátok úveru žalovanou riadne a včas oprávnený žiadať od nej zaplatenie celého zostatku úveru spolu s príslušenstvom, ktorý sa stane okamžite splatný (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je žalovaná v omeškaní s úhradou jednej splátky úveru, alebo jej časti počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok, uvedených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a teda ak súčasne upozornil žalovanú v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, poskytnutého žalovanej dňom 20.04.2020, o čom žalovanú informoval oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Z obsahu predmetného oznámenia však jednoznačne nevyplýva splnenie podmienok na vyhlásenie predčasnej splatnosti predmetného úveru, a teda s ktorými, resp. s ktorou konkrétnou jednou splátkou bola žalovaná v omeškaní so zaplatením viac ako 90 dní. Žalobca totiž súčasne so žalobou predložil listinu, označenú ako 3. upomienka – výzva na zaplatenie zo dňa 25.06.2020, ktorou právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že napriek predchádzajúcim výzvam a omeškaniu spolu už s tromi splátkami úveru žalovaná neuhradila dlžnú sumu spolu vo výške 272,60 eur, pričom vo výzve nie je jednoznačne uvedené, ktoré záväzky, t. j. splátky žalovaná neuhradila, kedy boli tieto splátky, resp. splátka splatné, a odkedy je s ich zaplatením žalovaná v omeškaní. Súd podotýka, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že pokiaľ z výzvy na predčasné splatenie úveru nie je zrejmé, pre ktorú splátku došlo k zosplateniu úveru, je potrebné vychádzať z toho, že veriteľ mohol pristúpiť k zosplateniu len za podmienok, ustanovených v § 565 v spojitosti s § 53 ods. 9 OZ. A nakoľko bola právnym predchodcom žalobcu banka, prístupujú k predchádzajúcej podmienke aj ďalšie podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, definované v § 92 ods. 8 ZoB. Zároveň nie je úlohou súdu, aby si sám vytváral dedukcie o tom, kedy mohlo zo strany žalovanej dôjsť k splneniu podmienok na zosplatenie úveru, ustanovených zákonom. Právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20.04.2020, pričom výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zaslal právny predchodca žalobcu žalovanej dňa 25.06.2020. Splatnosť jednotlivých splátok úveru bola podľa zmluvy, v spojitosti so všeobecnými obchodnými podmienkami, dohodnutá k 20-temu dňu v mesiaci, pričom k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu došlo ku dňu 20.04.2020, teda právny predchodca žalobcu mohol k takémuto vyhláseniu pristúpiť po tom, ako bola žalovaná minimálne tri predchádzajúce mesiace v omeškaní so splatením príslušnej splátky. Podľa výzvy zo dňa 25.06.2020 bola žalovaná v omeškaní so zaplatením sumy 272,60 eur. Súd sa preto zaoberal touto výzvou (iné žalobca nepredložil) a následne jej súladom s § 53 ods. 9 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa, adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi, s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na právo veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Táto výzva musí byť dostatočne určitá, a teda musí z nej byť zrejmé, pre nezaplatenie ktorej splátky má dôjsť k mimoriadnej splatnosti úveru. Právny predchodca žalobcu zaslal výzvu žalovanej dňa 25.06.2020. Avšak predmetná výzva neobsahuje informáciu, s ktorou konkrétnou splátkou a za aké obdobie sa žalovaná dostala do omeškania (vo výzve je uvedené, že žalovaná bola v omeškaní s tromi splátkami a nie je tak

dostatočne konkretizované, ktorou z uvedených splátok sa žalovaná dostala do omeškania; túto splátku právny predchodca žalobcu konkretizoval až následne vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 28.07.2020, čo je neprípustné). S poukazom na § 53 ods. 9 OZ tak právny predchodca žalobcu nesplnil podmienky, za ktorých môže následne postupovať podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. nesplnil podmienky, za ktorých môže pristúpiť k zosplatneniu celej úverovej pohľadávky. Súd preto dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru nebolo platné, účinné a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami § 53 ods. 9 OZ, v spojitosti s § 565 OZ. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoCsp/32/2022 zo dňa 15.06.2022. Keďže nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu tak nemohol platne postúpiť svoju pohľadávku, vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na žalobcu. Postúpenie pohľadávky, bez splnenia zákonných podmienok, je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom, a takýto právny úkon je absolútne neplatný podľa § 39 OZ, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex officio. Keďže nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, možno s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti uzavrieť, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný, a súd preto jeho žalobu, ako nedôvodnú, v celom rozsahu zamietol. Súd sa tak v tomto smere stotožnil s procesnou obranou žalovanej.

25. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Nakoľko súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešnou stranou, a preto jej súd priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p.. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.